22/06/2021

Όταν αναπαύουμε τον αδελφό μας, αναπαύουμε τον Θεό

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άγιος Πορφύριος ο Αγιορείτης

«Κάποια φορά» – διηγείται η γερόντισσα Χριστονύμφη της Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού στην Πάτμο – «που είχα πάει με τη σεβαστή Γερόντισσά μου (την μακαριστή γερόντισσα Ευστοχία) στον άγιο Πορφύριο, τον ρώτησα για ένα θέμα που με απασχολούσε εκείνο το διάστημα. Επειδή η Γερόντισσα ήταν πλέον ηλικιωμένη και αρκετά κουρασμένη απ' όλες τις υπευθυνότητες της Μονής μας αλλά και του Ορφανοτροφείου της Ρόδου, αδυνατούσε να καλή τις αδελφές σε εξαγόρευση τακτικά. Συχνά λοιπόν έρχονταν οι αδελφές σε εμένα, επειδή με εμπιστεύονταν, να μου πουν κάτι που τους απασχολούσε ή όταν είχαν ένα πρόβλημα να τις αναπαύσω. Αυτό το γνώριζε η Γερόντισσα.

Όμως εγώ, επειδή δεν είχα πολύ χρόνο διαθέσιμο, και είχα την ανάγκη και να προσευχηθώ, όταν πήγαινα στο κελλί μου για προσευχή και μάλιστα την ώρα της απομονώσεως (μία ώρα 5.30΄-6.30΄ μετά τον Εσπερινό που καθιέρωσε ο γέροντας Αμφιλόχιος να την αφιερώνουμε στην μελέτη του Θείου λόγου, στην προσευχή και

στην αυτοεξέταση πριν την δύση του ηλίου), δυσανασχετούσα, όταν οι αδελφές έρχονταν αμέσως και μου χτυπούσαν την πόρτα για να μου μιλήσουν, και συχνά δεν τις άνοιγα.

Έλεγα μάλιστα με τον λογισμό μου ότι, εφ’ όσον δεν είμαι ηγουμένη, δεν έχω ευθύνη. Υπάρχουν μεγαλύτερες σε ηλικία αδελφές, μπορούν να πάνε σ’ αυτές όσες θέλουν να μιλήσουν και ν’ αναπαυτούν. Εγώ πού θα βρω χρόνο για προσευχή, αν χάσω αυτήν την ώρα της απομονώσεως; Έτσι καθησύχαζα τον εαυτό μου και δεν άνοιγα την πόρτα μου και συχνά οι αδελφές έφευγαν λυπημένες.

Ρώτησα λοιπόν τον άγιο Πορφύριο αν πράττω σωστά, διότι ένοιωθα παράλληλα και την συνείδησή μου να με ελέγχη, όταν δεν ανέπαυα την αδελφή μου. Και ο άγιος Γέροντας μου απάντησε:
– Δεν μου λες, παιδί μου, όταν φεύγη η αδελφή εσύ συνεχίζεις την προσευχή σου; Μπορείς και προσεύχεσαι;
– Όχι, Γέροντα, του απαντώ, γιατί αρχίζω και σκέφτομαι ότι μπορεί να έχω πληγώσει την αδελφή, η οποία όντως να είχε ανάγκη κι εγώ την περιφρόνησα.
– Να, λοιπόν που το βρήκες μόνη σου, αδελφή Χριστονύμφη. Σε παρακαλώ, στο εξής ν’ ανοίγης την πόρτα σου. Πιο καλά ν’ αναπαύσης την αδελφή σου παρά ν’ αναπαύης τον εαυτό σου. Κι εσένα θα σε αναπαύση ο Χριστός. Όταν αναπαύουμε τον αδελφό μας, αναπαύουμε τον ίδιο τον Θεό μας, συνέχισε ο Όσιος. Και πράγματι από τότε τήρησα την συμβουλή του».

Από το βιβλίο: «Ο Όσιος Πορφύριος (Μαρτυρίες – Διηγήσεις – Νουθεσίες)».